

Τον ίδιο χρόνο περίπου που τάφηκε ο Αρχοντας του Βαφειού, κατασκευάστηκαν τρεις θολωτοί τάφοι επάνω σε μια χαμηλή ράχη που βλέπει στα δυτικά προς την θάλασσα, στον Κακόβατο της Τριφυλίας. Κι' εδώ οι κλέφτες είχαν αφαιρέσει τα περιεχόμενα, όμως είχαν απομείνει αρκετά μικρά ευρήματα από πολύτιμα υλικά και μεγάλοι αμφορείς Ανακτορικού ρυθμού για να πείσουν τον Dorpfeld το 1906 ότι ο Κακόβατος στην πραγματικότητα ανήκε στην βασιλική οικογένεια της Πύλου. Ο Dorpfeld τον ονόμασε Πύλον. Είναι από τοπογραφική άποψη η μόνη Πύλος της Δυτ. Ελλάδος, η οποία ταιριάζει στην περιγραφή της Ιλιάδας, που διηγείται τις νεανικές πολεμικές επιχειρήσεις του Νέστορα.

Οι θολωτοί τάφοι του Κακόβατο περιέχουν κεραμική Ανακτορικού ρυθμού διακοσμημένη με Κρητικά αρχιτεκτονικά, θαλάσσια και φυτικά μοτίβα, των οποίων η προσαρμογή έχει γίνει κατά τον πιο τέλειο και έντονο τρόπο, που παρατηρήθηκε ποτέ σε μεγάλους ηπειρωτικούς αμφορείς. Η ευδιάκριτη διακόσμηση και η μεγάλη ποικιλία των αμφορέων του Κακόβατου μας επιτρέπουν να τους θεωρήσουμε σαν πρότυπα για τα πιο ανάλογα ευρήματα. Υπάρχουν αργοναύτες που κολυμπούν, σε οργανωμένο σύνολο, μέσα από φύκια και βράχους, τοποθετημένοι πιο μεθοδικά από τα Μινωικά τους παράλληλα. Κλαδάκια αλύγιστων παπύρων και ρόδακες, φύλλα κισσού, που ξεφυτρώνουν προς τα πλάγια από εύκαμπτους βλαστούς σ' ένα διάστικτο βάθος, κρίνοι και ιριδες του άκαμπτου κατακόρυφου ή φυσιοκρατικού ανθοφόρου ρυθμού, απίθανα δέντρα με φύλλα σαν τις ρακέτες του τένις, η ηπειρωτική "αγωνιώδης θόλωση", η οποία αργότερα υιοθετήθηκε, κατ' αντίστροφο τρόπο από την Κρήτη, και μεγάλες ηπειρωτικές σπείρες τοποθετημένες σε οριζόντιες σειρές.

Το πλούσιο επαρχιακό βασίλειο του Κακόβατου είχε εμπορικές σχέσεις και με την Αδριατική και βρισκόταν σε στρατηγική θέση για να προσελκύσει ταξιδιώτες από τα Ιόνια νησιά και την Ιταλία. Οι ποσότητες πρωσσικού ήλεκτρου στους θολωτούς τάφους αποτελούν μαρτυρία μιας καθιερωμένης εμπορικής οδού με την Ευρώπη. Στον Κακόβατο το ήλεκτρο βρίσκεται με τη μορφή χοντρών ψήφων και εγχάρακτων πλακιδίων. Οι συλητές του τάφου περιφρόνησαν πολλά άλλα σπουδαία αντικείμενα. Ανάμεσά τους βρίσκονται πλούσια μικροσκοπικά καλλιτεχνήματα διακόσμησης, κατασκευασμένα με μεγαλύτερη τεχνοτροπική άνεση απ' ότι στους Λακκοειδείς Τάφους, όπως ένας χρυσός φρύνος με κοκκιωτή πλάτη, μια χρυσή κουκουβάγια που κοιτάζει με μισόκλειστα μάτια γερμένη πλάγια, χρυσοί ρόδακες με ένθετο λαζουρίτη λίθο, ένα σιδερένιο σφραγιστικό δαχτυλίδι, φύλλα και άνθη από γαλάζια υαλόμαζα, πολλοί εγχάρακτοι οστέινοι δακτύλιοι και ενθέματα ελεφαντοστού από έπιπλα ή πυξίδες. Ανάμεσα στα πιο σπουδαία μικρά αντικείμενα θα ξεχώριζε κανείς τον μικρό ταύρο από γαλάζια υαλόμαζα με τριφυλλόσχημα ενθέματα, ο οποίος στέκεται με τα πόδια ανοιχτά και, αν και μικροσκοπικός, αποτελεί το μόνο διασωζόμενο αντίστοιχο εκείνων των ειδωλίων ταύρων που προσφέρονται από τους Κεφτιού στις Αιγυπτιακές νωπογραφίες και ο οποίος είναι επίσης το πρωιμότερο καθαρά γυάλινο αγγείο στην Ελλάδα. Ο μόνος γνωστός σφραγιδολίθος είχε παρασυρθεί μέσα στα απορρίματα της ανασκαφής, όπου βρέθηκε από ένα παρατηρητικό φοιτητή το 1909.